

Terms and Conditions

The Library provides access to digitized documents strictly for noncommercial educational, research and private purposes and makes no warranty with regard to their use for other purposes. Some of our collections are protected by copyright. Publication and/or broadcast in any form (including electronic) requires prior written permission from the Library.

Each copy of any part of this document must contain there Terms and Conditions. With the usage of the library's online system to access or download a digitized document you accept there Terms and Conditions.

Reproductions of material on the web site may not be made for or donated to other repositories, nor may be further reproduced without written permission from the Library

For reproduction requests and permissions, please contact us. If citing materials, please give proper attribution of the source.

Imprint:

Director: Mag. Renate Plöchl

Deputy director: Mag. Julian Sagmeister

Owner of medium: Oberösterreichische Landesbibliothek

Publisher: Oberösterreichische Landesbibliothek, 4021 Linz, Schillerplatz 2

Contact:

Email: [landesbibliothek\(at\)ooe.gv.at](mailto:landesbibliothek(at)ooe.gv.at)

Telephone: +43(732) 7720-53100

ita ut palestræ spaciari in xisto ut liceat non ab olimpiis coronam petat qui quo modo. & quauis ca-
reant omni vicio non sint contenti quasi bona valitudine. sed vires lacertos. sanguine qrunt quandam
etiam suavitatem coloris eos imitemur si possumus. si minus illos potius corrupta sanitatesunt. qd
est proprium atticorum quia eos quoque viciosa abundantia est quales Asia multos tulit. qd quo faciemus
si mo idipm assecuratur est quidem permagnum imitemur si possumus. Lysias & eius quidem tenuitate po-
tissimum. Est multis in locis grandior sed quia & priuatas ille & pleraque & easipas. & alias pras reru-
clausulas scripsit ut esse ieiunior quam se ipse consulto ad mintuarum genera causas & limauerit. Qdque qui
ita faciet si cupiat vberior esse non possit habeat sane orator sed de minoribus magno etiam oratori. il-
lo mo sape dicendum est in tali genere causas. Ita fit ut demost. certe possit sumuisse dicere. elate Lysi-
as fortasse non possit. Sed si eodem modo putatur exercitu in foro & in oibus templis qd circa foro sunt col-
locato dicitur Milone potuisset. vt si de re priuata ad mimum iudicem diceremus vim eloquentiae sua facul-
tate non rei natura metitur. Quare non nullus sermo iam increbuerit ptim seipso attice dicere ptim nem-
inem nrm dicere alteros negligamus. Hatis. n. bis res ipsa rmdet. qum aut non adhibeat ad causas aut
adhibiti derideant. nam si adhibeatur esset idipm atticorum. sed qui dici a nobis attico more nolut. ipsi aut
oratores se esse non pfitent. s. teretis aures hinc intelligentes qd iudicium tanq ad picturam pbandam. ad-
hibetur etiam inscripsi faciendo cum aliquo solertia iudicandi. Sin autem intelligentiam ponunt in audiendi fas-
dio. neque eos quicquam ex celum magnificum qd delectat. Dicatur se quidam subtile politum. utile graue. or-
natum cotener. id vero desinat. dicere qui subtiliter dicunt. eos solos attice dicere. i. qsi sicce & inte-
gre & ample & ornate & copiose. quo eadem integritate atticorum est. qd dubium est utrum orationem nostram
tolerabilem tamum. an etiam admirabilem esse cupiamus. Non. n. qrimus iam quid sit attice dicere. ex quo
intelligitur qm grecorum oratorum prstantissimi sint. s. bi qui fuerunt athenis. eorum autem principes fa-
cile. Demost. hunc si quis imitemur eum & attice dicturum. & optime. vt iis qm attici nobis proponi-
ti sunt ad imitandum. b. dicere id sit attice dicere sed quoniam eo magnus error sit. & qd esse id dicendi ge-
nus putauim hibi suspicendum labore utilem studiosis mibi ipso quidem non necessarium. Conuerti enim
ex atticis duorum eloquentissimorum nobilissimas orationes inter se contrarias. Aeschini & demosthenis
neccouerti ut interpres. sed ut orator iisdem sententiis. & eorum formis tamq figuris verbis ad nostram
conuertim aptis in quibus non verbum pro verbo necesse habui reddere. sed genus omnium verborum
vix seruauit non tamen ea me annumerare lectori putauit oportere. sed tamq appendere hic meus
labor assequitur ut nra boies qui ab illis exigunt qui se atticos volunt. & ad quia eos qsi formulam dicendi
reuocent. intelligant. sed exoriantur. Thucydides. eius. n. quidam eloquentiam admirantur. id quidem recte. sed nil
ad eum oratorem quem qrimus. Aliud. n. est explicare res gestas narrando aliud argumentando cri-
minari crimenue soluere. aliud narrante tenere auditorem aliud cōcionātem. At loquuntur pulchre non
melius que plato necesse est tū oratori quem qrimus controversias explicanti dicandi genere apto ad
docendum ad delectandum promouendum. Quare si quis erit qui thucydidis genere causas in foro se
dicturum profiteatur etiam sumptoe eius qd versat in civili iure & forensi qui Thucydidem
laudauit suam nram suam quoniam ipso socratem quem diuinus Plato suum fere aequaliter admirabiliter
pedro laudari fecit a socrate. quemque omnes dicebant esse doctissimum oratorem tū hunc in numero
non repono. Nō. n. i acie versat & ferro sed quasi rudibus eius erudit ofo a me at quo maximis mini-
ma conferat gladiatorium par nobilissimum inducitur. Aeschines tamq xfernus ut ait Encilius non
spurcus homo sed acer & doctus quoniam a Pacidiano hoc coponit optimus longe post homines natos.
Nobilis. n. illo oratore arbitror posse cogitari diuinus. Huic labori nra duo genera reprehensionum ap-
ponuntur. Vnum hoc verbum melius gracia quo qrat & quid possint ipso melius que latine alterum quid
ista potius legat que græcas. idem Andriæ & sinephœbos. nec minus Terentium & Cæcilium quam
Menædrum legat. nec Andromachæ. aut antiochæ aut epygonos latinus recipiunt. sed tū Ennium &
Pacuvium & Accium potius que eurydem. & Sophoclem legunt. Qd igitur est eorum in orationibus a
græco conuersis fastidium nullum qum sit inversibus sed aggrediemur iam qd suscepimus si prius
exposuerim quoniam causa sit deducta in iudicium. Quoniam esset lex Athenis ne quis populi ficeret
scitum ut quisquam corona donaretur in magistratu priusquam orationem retulisset. & altera lex eos
qui donarentur populo in concione donari debere quia in senatu Demosthenes curator muris resi-
ciendis fuit. eosque sua refecit pecunia. De hoc igitur Ctesiphon scitum fecit. nullis ab illo rationi-
bus relatis. vt corona aurea donaretur. eaque donatio fuit in theatro populo conuocato. qui locum non
concionis legitime atque ita predicaretur eum donari virtutis gratia benivolentieque quas is erga po-
pulum Atheniensem haberet. Hunc igitur Ctesiphontem in iudicium adducit Aeschines. qd con-
tra leges scripsisset & rationibus non relatis corona donaretur. & vt in theatro. & qd de virtute eius:
& benivolentia falsa scripsisset: quoniam Demosthenes nec vir bonus esset nec benemeritus de ciui-
tate. Causa ipsa abhorret illa quidem formula consuetudinis nostræ. sed est magna habet enim & le-
guum interpretationem satis acutam in utramque partem & meritorum in rem. concessionem sane gra-
uem itaque causa fuit Aeschini qd a Demosthenem esset capitum accusatus. qd legationem mentitus esset
vt vlciscendi inimici causa nomine Ctesiphontis iudicium fieret de factis famaque demosthenis. non
enim tam multa dixit de rationibus non relatis que de eo qd ciuiis improbus ut optimus laudatus esset
vt vlciscendi inimici causa nomie Ctesiphonte petuit quadriennio ante Philippi macedonis mortem. si d
iudicium factum est aliquod annis post alexandrum iam tenentem. Attiam ad quod iudicium con-